

Халқ Сўзи

Умид АБДУАЗИМОВА

Она разм солади зиндан,
Бўй кўшилар кизни бўйга.
Уйга толар, нетиб уймдан
Келни бўлар кимминг ўйига!

Она палак тикар кизига,
Номалари нику, зар экан.
Номалумдир дали ўнга,
Кайсан ўйни яшнатар экан!

Она қалби орзумандир,
Тез
Кўёв кўра қосласин—дейди у.
Лек сочвичар кирил келган
кез

Бутун умр севиб, ардоқлаб
Кучоғига ўтириди чечак.
Киз ҳам она севгисин алаб,
Бўлсин дилбар, дилдор
келинчак.

Она қалби безовта
Бирор
Дил парчасин узб кетади.
Сочларига кўндириб қирор,
Тўй рехасин тузиб кетади.

Кўёв чорлар, келин
чорларлер,

Бешин тўйга улансан, майли!
Тўрт тарафга толлас
Чопсиг суннат тўйга
айтални.
Она багринг тўлдирисин орзу,
Армонларга тўйнган дун.
Она шундай толега рози,
Тўйлар қилиб суннинги,
дуне!

БИТТА БОЛА...

Битта бола бўлар эди,
Юзини гам бозагвиди.
Агар кулсан кулар эди,
Кўзини нам бозаганди.
Ота-она, дўст, ёридан

Узоқдайди, ёлиз эди.
Кундан-кунга хотирдан
Кутарилмас, соғинарди.
Юзин фанин, кўзин наним,
Ич-чиҳидан турв эдим.
Тўлдирий деб

кемтик-камни.
Шу болани сурв эдим.
Сувб-сувя, каддини тик,
Хайлини дур қилив дебдим.
Нимаганий бўлмай ҳадик
Шу боланинг ғавми эдим!
У шу қадар меҳриди,
Уни севвас бўлмас эди.
Рахм сўраб, сурхади...
Кўз эса кулмас эди!
У шу қадар ғамгни эди.
Мендан нахот сўрагандай.
Меҳр бердим,
Сеҳр бердим,
Балки ортиқ керагидан.
Бу қўзларда чеккан оғир
Суқунатин танимасдан,
Бальзан чақнаб қўлар олгир
Бир шульланган олмасдан!
Мен йўкотб қўйдим ногод,
Шу болани — шум болани.
Кўвийт солдим бошимга боз
Еринажак бир болони...

Лекин менинг кўп қаритиб,
Ҳайллатиб кетди бола.
Ҳам дард бериб,
Ҳам артиб,
Уз бошига етиди бола...

Мұхаббат ТУХТАШЕВА.

Кўёшининг йўллари ўзаниб кетди,
Кўкламинг кўзлари — бойчак
купсии.
Тунлар деразамини юшиб чиқсан у,
Фалакининг йиглони кўзлари
бўлсни.
Дараҳтлар онаси ўпмаган бўй қиз,
Оппок насилларга кўмийиб олди.
Фурсат душонида Замин —
эрничок.
Найсан юрган танинг қўмийиб олди.
Рӯзлар дунёсдан нолганим тайин,
Кўшинича айланар дар чеккан оҳим.
Ок-опоқ дунёга кирганим сайнан,
Оппок кўшиларни соғинор
руҳим...

Сим-сим очи,
сим-сим-эй,
Дунё бунчук тилим-эй,
Менинг бунча кўйнаган,
Айтинг ахир
ким-ким-эй!

Сендан кетдими,
нетайин,
Бўлсан бўйлай
бетайин.
Жавоб берсанг
брюхон,
Узоқ-узоқ кетайин.

Унгут, менинг унгутин,
Поймол ишни
тигитин.

МУҲАББАТ бу бебафо,
Бағринг бутблаг
совутгин.

Ерим, нурдир
сумбатинг,
Севги, қани
кимматинг!

Шуми, менга атаган,
Оллоқ, соннинг
ҳимматинг!

Сим-сим очи,
сим-сим-эй...

Шарофат БОТИРОВА.

Софнич кўли бўгар
борлигимҚийнаб ўйган сенини
ё худо!Сен қайларда юрмишсан,
бди.Сенсиз тилим учиди оғу,
Уй девори келади босиб,Ҳижроннинг ҳеч борми
адоми!

ТУШКУНИЛИК

Яроқсиз бир дарахт турар серрайиб,
Ундан бошланади яккам-дунёни изи.
Кайгадир ийл олган қолдириб ёлиз.

Бу илар гўё тоқ яроқсинг изи
Бебафо ватданнинг мўндаидир ё!
Ё токат бағридан ситилган изи,
Армонли Уқиннинг саждаидир ё!

Яроқсиз дарахтдай, турибман мен ҳам,
Ерғизлик етаклар номалум кутбга.
Овозим чиймайди гапирай десам,
Борлини ҳумкимда савлар рутубат.

Яроғим — боллар, кетдингиз қайга!
Дўстларим, турмушга Сиз ҳам тушган
кул.

Наҳот ёлиз қолдим бўм-бўш дунёда,
Наҳотки ўз соям йўқотдим буткул!

Ким учун куондим, ёндим ким учун!
Шам каби юрак ҳам тугади чогини
Бебафо, бебафо, ёзуз бу онун
Бағрида бағарликлар, юнун тўрт ёғи.

Мендан-ку не бўлса олдингиз барин,
Ҳаттоқи ўзимга бағарликин ҳам.
Сизин гизаларим омон арасин,
Яроқим, гурираб кўйланнинг ҳардам.

Мен инди останова устида ёлиз
Мевал шоҳларга боқиб турибман.
Тарк этиди гул баҳор, тарк айлади куз,
Бекроқ дарахтдай сизб турибман.
Яроғим, яроқим, учдингиз қайга!

Мендан эмас кўнгилдан бўлди.
Иш давтида чекдим риёзат,
Мендан эмас кўнгилдан бўлди.
Ўз-ўзимга айтдим риоят,
Мендан эмас кўнгилдан бўлди...

Чикиллайди бешафқат соят,
Лаҳзапарни бир-бир санайман.
Оғриб қолар узун ўйни ҳам,
Сўнин дилин тигзис тинглайман.
Зориқади, йўлга қарайди
Кўзларинг кирил олган кун.
Толикади бўзганида сўроқ,
Кирил келв илхайгана тун.
Санҷуб қўйларга ботиб кетаман,
Гумонларга ботиб кетаман.
Сиқа бошлар тўртла девор,
Ташқарига қочиб кетаман.—
Кўзларини тун тиқер-пинжига,
Иснаволиб, кўнглини ковлар,
Ўз-ўзидан кўзларим янглар.

Салима КИЛИЧЕВА.

БУ ҚУШЛАР

Юрагимин чеरтиб ўтлар
Хисларимга қанотлар бериб.
Осмондаги озод бу күшлар
Ҳадимига қолдилар кўниб.
Бир бахтий бўйиб қолдим мен,
Ойдин бўлди корону туниш.
Ҳонам менинг ёрут, бирор кен,
Биз шодликни бўлди мусассар.
Юрагимни кен тутдим яна,
Одамларни қолдим авайлаб.
Мен қаҳрини бўйиг башладим
Озод күшлар меҳрига бойлаб.

АЁЛ

Бир аёлини биламан кўпдан,
Оддигини, камсукумга.
Майин-майин гапиради у,
Бошқаларни ўхшамас сира.
Ҳа, мен уни кўпдан биламан,
Бахт изламас соним қараб,
Етти кўнгли, етти юракни,
Ўстириди у оқ юниб, тараб.
Кўйлаклари оддия, яршаган,

Нолимайди ҳеч ҳабтидан.
Кибормарни қилмайди ҳавас.
Мехр истайди оддия хотидан.
Болаларни меҳнатаси бирар,
Сўзларидан бол томади.
Ўн иккни ох мемон кутишар,
Дўстларига тилайдир иқбол.
Ўзбекистон айлидир ул,
Ҳеч бир дисга қиломайман
тент.
Яшагайдир қалбимда мангу.
Шу аёлини савиб қолдим мен.

Дилбар болу
КУТИШ

Хайрат тош хотган оқ қорлар гувох,
Тоғларда жиҳур угриб олар гувох.
Кечиниб келгичча баҳорлар гувох.
Келар йўлларингни пойладим минг йил.

Дилбарнинг долини тушунгай айтсан,
Севги борлигига ишонсан айтсан.
Елиз Тошкент эмас, Неманган айтсан,
Келар йўлларингни пойладим минг йил.

Сиздан бўлолмадим ҳар кун оғоҳ.
Шу дам Сиз даркоризсиз менга, оғакон.

Олислик дардиди куйб кул бўлдим,
Илдизи касиған қизигул гул бўлдим,
Согинчаролар олдида бугун кул бўлдим,
Шу дам Сиз даркоризсиз менга, оғакон.

Кошингизга гариф болангиз келар,
Шоирман деб юрган волангиз келар,
Дилбарман деб юрган волангиз келар,
Шу дам Сиз даркоризсиз менга, оғакон.

ОНАЖОН

Согинчаролар ийглаб тоглар ошади,
Кўнглим бугун дарб бўйиб тошади,
Дунг барзарларни кўриб шошади,
Шу дам сиз даркор менга, оғакон.

Сездирмай куз юар иззингизда, оҳ.
Согинчим қалиқиди кўзингизда тоҳ.

● МАНЗИЛИМИЗ:
700000, ГСП
Тошкент шаҳри,
Ленинград кўчаси, 19-йи.

Таҳририята ҳажми 7 қоғоздан
ошган материаллар қабул қилинмайди.
Фойдаланимagan мақолаларга
эмса жавоб қайтарилмайди.

ФАҲАТ СЕН КЕЛМАДИНГ

Шарбат МУХТОРОВА.

ШАҲСУВОРИМ КЎЗЛАДИМ

Тизим-тизим турнаварим,
Сизга бир сўз сузланинг,
Бир паст тўхтанин,
турнапарим,
Мен дардидан бўзланин,
Жон турнапар тўхтанин,
мерхим
Кўзингизга жойлай мен,
Урим-ўрим кора сочин
Тизмаларга боййан бўйи мен.
Олислардан кўн чиқдан
Майдонпурдай мадд ичидан
Уни ҳамдадр айладим.
Усиз ўтар умрни менинг,
Утичларни вайтасиз.
Согинчаролар, дардим
менинг,
Қачон айтиб қайтасиз
Сирли-сирли қўшин айтиб,
Нурни юрга кетасиз.
Юрт нурдан ёр юрагин
Эрингизга нетасиз.
Халса-халса ёшлар билан
Сизга бир сўз сўзлайди.
Кононгиз беринг күшлар.

Назира САЛОМОВА.

РАХИМА СОДИКОВА.

МАНЗАРА

Булутларинг этаги —
Шамолларинг эрмаги.
Юлдузларин аллар
Оймўманинг эртаги.

Иккиси соя, ҳов, пастда,
Сир — энтикан инфасда.
Ошнекарга термулар
Оймўма ҳам ҳавасда.

Ишдан сўзлаб ҳикоя,
Энтикар иккиси ҳикоя,
Етогига сиргравар,
Оймўма ҳам инжон.

Сой сувин киммр-жиммр,
Созлар этмас ҳикоя,
Сен уларга бех тилва,
Оймўмажон, бир умр.

КИЗЛАР ҚАЛБИ...

Қизлар қалби симоб янглиг,
Зумда эриб кетади.
Балзан эса тошдан қаттик,
Юрагинга ботади.

Қиз қалбига оғир қўнгли,
Сиз сўзлариди аслида.
Беҳудага ёнин тўнкан,
Суз — «музулардир аслида».

Бу «музуларни эртигали
Созлабон тил карак.
Қизлар қалбин забт этили
Кўшмакон дил карак.

Қизлар қалби симоб
янглиг...

Зарифа ЭРАЛИЕВА.

КОШЛАРИМДА
ЎСМА ИЗИ БОР...

Кошларимда ўсма изи бор
Тундай ҳаро, кетмайди,
ора.
Менда кимминг ёмон
қўзи бор,
Кўнгил яро, битмайди,
ора.

Кўнгил яро, ўз бор оҳид;
Емон кўзга тошади
қададим.
Ора, қизил гулнинг
шоҳида

Узим сизнинг учун
яралдим.
Узим сизнинг учун
яралсанам.

Тоғланларинг